

[Johs. Clausen.]

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse i det høje Ting.

Bramsnæs: Jeg kan ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Landsting. Den Nedsættelse, der her foreslaas, er ligesom den Nedsættelse, det sidst behandlede Lovforslag bragte, blevet mulig-gjort ved Ændringen i Tobaksbeskatningsloven, og jeg finder det rimeligt og naturligt, at man vil anvende nogle af de Penge, man derigennem faar til Raadighed, til den her foreslaaede Nedsættelse af Retsafgifterne.

Godskesen: Jeg henholder mig til mine Udtalelser under Behandlingen af den foregaaende Sag og skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

Veistrup: Ogsaa vi kan kun være tilfredse med den foreslaaede Nedsættelse af Retsafgifterne. Der er en hel Del Mennesker, som har været stillet saaledes, at de har vægret sig ved at gaa til Retsafgørelser paa Grund af de dermed forbundne Udgifter. Der skulde jo ikke være noget, som kunde hindre en Borger i, naar han ønskede det, at faa en Sag frem for Retten. Derfor vil ogsaa vi, som sagt, slutte os til det foreliggende Lovforslag, som jeg hermed anbefaler til hurtig Fremme.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker alle Ordførerne for den venlige Modtagelse af Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden.

Forhandlingen genoptoges.

Josiassen: Den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) udtalte forleden Dag, at den foreliggende Sag var pustet alt for højt op i Forhold til, hvad den var værd, og det kan den ærede Ordfører maaske

have Ret i paa nogle Punkter. Men den ærede Ordfører maa tillige vide, at er der nogen, der har hvirvlet den Sag op, navnlig paa Basis af et Spørgsmaal som Kolindsundsagen, er det virkelig Venstrepartiet, der har gjort det, gennem dets Presse, gennem dets Møder og endelig gennem dets Repræsentanter i Folketinget — for særlig at nævne en bestemt: Hr. Folketingsmand Pinstrup.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Schovelin) var meget veltilfreds med Lovforslaget forleden Dag og gik ikke af Vejen for at trøste mit Partis Ordfører med, at disse Fængselsstraffe ikke var saa slemme. Ja, selv om det er en Kender, der har sagt det, vil jeg alligevel sige her, at man skal ikke trage efter Fængselsstraffe, naar man har Erfaringer for, at Fængselsstraffe undertiden virker ikke alene legemligt, men ogsaa aandeligt nedbrydende. Naar man har en Smule Kendskab til Arbejderpartiets Historie her i Landet og er vidende om, hvordan mange af Arbejdernes Førere, der i sin Tid talte deres Standsfællers Sag og blev angrebet og ført i Fængsel, hvor de maatte udstaa flere Maaneders Straf, den Dag da Dørene aabnedes for dem, var svækket baade legemligt og sjæleligt, saa er der ikke den mindste Grund til at trage efter, endsige da tiljuble de Fængselsstraffe, som det foreliggende Lovforslag tilsigter.

Alligevel gjorde den højtærede Minister opmærksom paa, at dette Lovforslag kun var en Begyndelse. Man kunde fristes til at spørge: hvad skal da det næste være? Skal det f. Eks. være Hjul og Stejle eller Træhesten? Er det det, man mener med næste Omgang? Der er ingen Tvivl om, at det foreliggende Lovforslag vender Brodden mod den danske Arbejderklasse i al Almindelighed og mod de danske Landarbejdere i Særdeleshed. Stillingen er nemlig den: lige fra den Gang de fattigste af alle Arbejdere, nemlig Landarbejderne, først begyndte at slutte sig sammen i Organisationer for at opnaa bedre Lønforhold og nogenlunde kort Arbejdstid, har man i Virkeligheden sporet Modstand derimod fra de store Jordbrugeres Side, og nu er det kommet saa vidt, at man ogsaa har faaet en meget stor Del af de middelstore Landbrugere med, til Trods for at Landarbejdernes økonomiske Kaar, ikke mindst under denne Kriseperiode, er nede paa et Lavmaal, der ligger under al Kritik. Deres økonomiske Kaar er af en saadan Art, at de virker nedbrydende ogsaa paa det kulturelle Omraade. De større Landbrugere vil ikke indrømme Landarbejderne Medbe-